

DataRecovery

2. díl

Firma DataRecovery s.r.o. byla zapsána do obchodního rejstříku v září 2004. Založil ji a plně ji vlastní pan Vojtěch Kavan, r.č. 77xxxxxxx, jehož první část příběhu si můžete přečíst zde. Tato společnost od počátku plně pokračovala v praktikách, se kterými začal pan Kavan jako soukromá osoba. Vše v duchu hesla „co nezachráníme my, to už nikdo“, které samo o sobě zní velmi děsivě.

Pan Kavan, jednatel, majitel, ředitel a technik záchrany dat společnosti DataRecovery v jedné osobě, se zjevně rozhodl, že výše uvedené heslo je třeba bezezbytku naplnit. Jak ale na to, když tuzemské technologické špičky na trhu, mezi které máme tu čest patřit, dokážou často mnohem více, levněji a rychleji? V průběhu roku 2005 se ukázalo, že recept je poměrně jednoduchý – nalákat nesplnitelnými sliby prezentovanými masivní reklamní kampaní co nejvíce zákazníků. Těm, kteří budou souhlasit s nabídnutými podmínkami záchranu udělat, a to v krajním případě i za cenu spolupráce s jinými firmami. Těm, kteří se rozhodnou jít jinam, pak data uložit a původní zařízení poškodit tak, aby to jinde prostě nešlo. Když se zákazník zkroušeně vrátí, je nucen zaplatit ještě vyšší cenu a data získá. Samozřejmě že z dříve bez souhlasu a vědomí zákazníka pořízené zálohy a nikoliv z disku nebo čehokoliv, co bylo před vrácením zákazníkovi vykradeno nebo zničeno. Někdy se stávalo, zejména v době, kdy pan Kavan disky poškozoval „tajně“ za zavřenými dveřmi své kanceláře, že se to nedalo stihnout a místo poškození třeba jen něco vymontoval nebo obrátil svazek hlav (to se dalo poznat podle toho, že si fixou poznamenal písmeno „R“). Později nutil zaměstnance k tomuto jednání a zdůvodňoval jim oprávněnost něčeho takového tím, že v protokolu, který zákazník při předání zařízení musí podepsat, jsou tak chytré právnícké formulace, že je to „legální“ a zákazník s něčím podobným vlastně vyslovil souhlas ... Mnozí se s tím nesmířili a odešli, včetně slečny z recepce, kterou se pak pan Kavan snažil očernit takto, čímž jen potvrdil, že informace dotyčné budou nejen pravdivé ale i pro pana Kavana nebezpečné.

Máme, stejně jako jiné firmy působící v oboru, solidní dokumentaci případů, které se nám dostaly do rukou a nebyly to vždy relativně bezbranné soukromé osoby – v seznamu např. figuruje i velký distributor výpočetní techniky.

V lednu 2006 vysvitla naděje, objevil se zákazník, který se málem nechal přemluvit alespoň ke stížnosti na živnostenský úřad evidující společnost DataRecovery. Než se ale rozhoupal stalo se něco, co nám, obyvatelům české kotliny, úplně ke cti neslouží, ale co je natolik důležité, že si to zaslouží podrobný popis:

Dne 27. června 2006 se k nám dostavil pán, který po více než měsíci čekání na posouzení v DataRecovery ztratil trpělivost a rozhodl se disk dát jinam – shodou okolností k nám. Přinesl disk z notebooku, ale již při první prohlídce se ukázalo, že v DataRecovery dostal jiný, než svůj disk. Vrátil se tam zpět a druhý den přišel s diskem, který byl skutečně jeho. Udělal to, i když jsme ho varovali, že mu v DataRecovery disk nenávratně zničí. A zničili, náš posudek si můžete přečíst zde. Tento pán ale nebyl lhostejný k osudům dalších poškozených a rovnou od nás se odebral na polici a podal trestní oznámení. Žil dlouhou dobu v Austrálii a nenechal si nic líbit. Také měl informace od australské firmy, která na jeho disku pracovala, než musel odjet do ČR a díky které si byl jist, že po technické stránce byl jeho disk předtím, než ho dal do DataRecovery, zcela v pořádku. Splnili jsme svou povinnost a předali policii všechny podklady, které jsme k činnosti pana Kavana měli. Vyšetřovatelé byli šokováni

rozsahem trestné činnosti a tím, že v průběhu vyšetřování přibývaly další a další případy, které jsme kromě toho, že jsme se jim snažili ze všech sil pomoci, směřovali rovnou na Policii ČR. Z kategorie černého humoru je zpráva zveřejněná 18. června 2006 na webu pana Kavana, resp. DataRecovery.

Nevíme, zda pan Kavan věděl, že jeho trestnou činnost vyšetřuje Policie ČR, každopádně v poškozování zákazníků pokračoval až do svého zatčení dne 18. prosince 2006. Ve vyšetřovací vazbě pobyl téměř do konce ledna 2007, nyní je vyšetřován na svobodě – více se dozvíte například zde http://www.policie.cz/rs_atlantic/project/article.php?id=33721.

Poznámka na závěr – jsem šťastný a milující otec čtyř synů a dovedu se jistě v mnohém vcítit do jednoho pána – Ing. Petra Kavana, nového ředitele společnosti DataRecovery. Rozhodně bych v žádném případě nepokračoval v čemkoliv, co by bylo poznamenáno něčím pro mne tak hypotetickým a hrozným, jako je trestná činnost některého z mých dětí. Počet případů, tedy počet poškozených, často zoufalých a bezbranných lidí, je tak ohromující (policie podle našich informací zkoumá cca 3000 případů ...), že pro mne osobně nemůže být o presumpci nevinu pana Vojtěcha Kavana ani řeči. Děláme záchranu dat již čtrnáctým rokem a poznáme na první pohled, co je náhoda/závada a co způsobila znalá a zlým úmyslem vedená lidská ruka...

Tento článek není oficiálním stanoviskem společnosti TDP-Ontrack Data Recovery nýbrž stručným popisem osobní zkušenosti Ing. Václava Šamši.

Nedůvěřujte těm, kteří o sobě tvrdí, že jsou největší, nejúspěšnější, co neudělají oni to už nikdo apod. – zeptejte se sami sebe, jak to vlastně mohou vědět?

Zdroj: <http://www.tdp-ontrack.cz/fakta/datarecovery>